

Til Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen

HØRINGSSVAR

Dato: 23. marts 2018
Kontor: Sekretariatet
Sagsbeh.: MNS

Høringssvar over udkast til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje (initiativer der modvirker parallelsamfund)

Hermed fremsendes Rådet for Etniske Minoriteters høringssvar på ovenstående høring.

Lovforslaget understøtter de første to punkter i regeringens udspil ghettoudspil fra marts 2018; Fysisk nedrivning og omdannelse af boligområder og strammere regler for, hvem der kan bo i udsatte boligområder.

Rådet skal indledningsvist bemærke, at det er godt, at der tages fat på at løse problemerne i de udsatte boligområder. Der har længe været Rådets anbefaling, at man greb til boligpolitiske løsninger på integrationsproblematikkerne. Hvis man i sin hverdag kun møder andre med etnisk baggrund end dansk og måske endda mest forholder sig til en anden kultur eller et helt andet land, så blive den viden, man har om samfundet omkring sig alt andet lige ikke særlig stor eller nuanceret. Boligområderne er vigtige, fordi man ved at regulere på boligpolitikken rent faktisk kan gøre noget. Man kan justere og styre beboersammensætningen på en måde, der er ansvarlig og bæredygtig, blandt andet ved at forsøge at få flere beboere med længere uddannelsesbaggrund og tilknytning til arbejdsmarkedet til at flytte til boligområdet. Dette vil få indflydelse på den sociale sammensætning og på den måde være med til at vende udviklingen. Men vi har også anbefalet, at man går mere drastisk til værks og helt lukker nogle af de mest håbløse steder.

Så langt hen ad vejen er Rådet enige i nødvendigheden af de fremlagte udkast til regler. Dog vil vi generelt bemærke, at det er vores holdning, at man ikke kan straffe sig til bedre integration. Ghettoerne skal løftes, og ikke straffes. Hvis man virkelig ønsker at forbedre forholdene i de udsatte boligområder, skal der andre og mere langsigtede løsninger på banen med fokus på både sprog, uddannelse og bedre tilknytning til arbejdsmarkedet. Målet skal være blandede daginstitutioner, skoler og boligområder, der afspejler befolkningssammensætningen i resten af samfundet.

Med lovforslaget vil man opdatere og konsolidere ghettokriterierne. Rådet er bekymret for, at man på den måde skaber et regime, der virker direkte kontraproduktivt. Ved at definere visse områder som ghettoer og ydermere anvender etnicitet som et kriterium, medvirker reglerne til at stemple områderne endnu mere. De særlige regler, straffe og indsatser for netop de områder, øger stigmatiseringen og opretholder parallelsamfundet. Dette tilskynder ikke ressourcestærke at flytte derhen, og bibeholder "dem" og "os" - det er bekymrende. Lovgivningen indfører endvidere begrebet "parallelsamfund" i flere af bestemmelserne. Rådet mener, at det er bekymrende, at begrebet ikke er klarere defineret, når det skal kunne danne baggrund for eksempelvis et påbud fra en kommunalbestyrelse til en almen boligorganisation om at iværksætte indsatser.

Lovforslaget indeholder forslag om at gøre fleksibel udlejning obligatorisk for boligorganisationer i udsatte boligområder. Det har længe været Rådets opfattelse at netop et instrument som fleksibel udlejning burde anvendes meget mere, end det hidtil har været tilfældet.

Med lovforslaget lægges der endvidere op til, at der afsættes betydelige midler i Landsbyggefonden til at gennemføre fysiske forandringer af de udsatte boligområder, og at disse tiltag skal ledsages af en boligsocial indsats. Rådet er meget enige i nødvendigheden af, at fysiske forandringer ikke kan stå alene, og vil gerne tilføje, at fysiske forandringer er fine der, hvor de giver mening - og så længe de giver mening. De nye områder bør løftes aktivitetsmæssigt. f.eks. gennem gårdmiljøer, institutioner og arbejdspladser. Institutioner giver arbejdspladser til beboere i og uden for området.

Styring af problemerne fås hverken med gulerod eller pisk. Området skal gøres attraktivt for alle kommunens beboere - ikke kun én slags, idet dette blot vil flytte "ghettoen" til et andet sted.

Det er nødvendigt at have fokus på at indfri de forventninger, man giver beboere samt potentielle beboere.

Rådet savner en stillingtagen til, hvor beboerne skal flytte hen, når de genhuses. Erfaringen har vist, at der opstod problemer i forbindelse med genhusningen af beboerne fra Gjellerupparken; de flyttede til mere velhavende områder, hvor der blev klaget over dem. De tidl. beboere flyttede da til områder de følte sig trygge (accepteret og kunne spejle sig i andre beboere).

Udkastet indeholder endvidere forslag om at det skal være muligt at ophæve en lejekontrakt på grund af lejerens kriminalitet. Overordnet er det Rådets holdning og erfaring, at det ikke nytter at straffe, og her straffer med den kriminelle med en straf i straffen - nu tager man også vedkommendes bolig. Fængslerne gør borgerne hårdere - måske endda radikaliserede. I forhold til banderne kan det være gavnligt - både for individet og lokalsamfundet - at nogen bliver flyttet væk fra området. Men myndigheden skal konkretisere, hvad den vil gøre herefter. En genplacering er ikke nok i sig selv. Der skal være en lokalindsats, som de samme folk i længere tid er en del af. Kendte ansigter kan være med til at skabe tillid.

Rådet anbefaler, at der skal skabes gode, attraktive muligheder for jobs og fritidsaktiviteter for børn og unge i de udsatte boligområder. Samtidig skal der også lægges en indsats i vejledning af beboerne i forhold til, hvad der er af tilbud, som alternativ til kriminalitet eller ekskludering.

Med venlig hilsen

Yasar Cakmak

Formand for Rådet for Etniske Minoriteter